



# Toonkunst schittert met Philharmonie Gelre

door Ton van Ingen Schenau

**S**amen met Philharmonie Gelre maakte Toonkunst vrijdagavond een uitstapje naar de 20e eeuw. Voor de Philharmonie, een symphonisch blaasorkest uit Arnhem dat onder leiding van Vordenaar Joop Boerstoel op het hoogste niveau musicert, een normale zaak. Voor Toonkunst echter een nieuw avontuur. Voor de pauze, met Boerstoel op de bok en Lamers tussen 'zijn' tenoren, lag het accent vooral op het instrumentele. In *The Sword and the Crown*, begonnen met de fanfare vanaf het balkon, bleef de bijdrage van het koor beperkt tot een gaaf unisono gezongen re-

## KOORMUZIEK

### Toonkunst Zutphen en Philharmonie Gelre

- *The Sword and the Crown* (Edward Gregson), *The Armed Man* (Karl Jenkins), *Danza Symfonica* (James Barnes) en *Carmina Burana* (Carl Orff). m.m.v. Lisette Bolle (sopraan), Erik Slik (tenor), Martijn Sanders (bas/bariton), Chris Kok en Henk Woudstra (piano) en Kinderkoor BARST.
- Gehoord: 25/11, Hanzehof Zutphen.

★★★★☆

quiem. In *The Armed Man* speelt oorlog en geweld een belangrijke rol. Na het zware koper zette Toonkunst in met een licht gezongen Kyrië. Een stak staccato gezongen Sanctus en een lieflijk Agnus Dei sloten het stuk af. *Danza Symfonica* was een ritmische afsluiting van

een aangenaam muzikaal voorge-recht. Bij de daverende inzet van het bekende 'O Fortuna' van de *Carmina* lieten koor en orkest met een horen volume genoeg in huis te hebben. Afwisselend ritmisch, staccato, crescendo en diminuendo draaide het muzikale rad van

avontuur rond. Strak en goed gear-ticuleerd gezongen vagantenpoë-zie in latijn en middelhoog Duits. Lente, liefde, drank en ongebon-denheid alles in 24 verzen. Wisse-lend van karakter. Liefelijk, harts-tochtelijk, geestig en gedragen, unisono, tweestemmig en vier-stemmig. Bij het 'Omnia sol temper-at' viel de volle heldere klank van de bariton Martijn Sanders op, die een prachtige stem paarde aan een sublieme voordracht. Helder en hoog klonk de tenor van Henk Slik, die met het 'Olim lacus co-lueram' slechts een bescheiden bij-drage in het geheel mocht leveren. De sopraan Lisette Bolle schitterde vooral in het adembenemend ho-ge 'Stetit puella'. Strak en zuiver

tot in de hoogste registers. Geestig klonk het swingende door so-praan, bariton, koor en kinderkoor gezongen 'oh, oh, oh' in 'Tempus est iocundum'. Toonkunst toonde ook bij dit concert weer een koor met vele mogelijkheden te zijn. Er werd geconcentreerd gezongen, goed gearticuleerd, de klank was goed en de balans uitstekend. Ook het orkest liet horen op hoog ni-veau te kunnen musiceren. Het was alleen jammer dat de pianis-ten, waarvan Henk Woudstra voor de laatste keer bij Toonkunst de toetsen beroerde, in het muzikale geweld ten onder gingen. Een staande ovatie was de terechte be-loning voor een schitterende uit-voering.